

پر پښتو نثر د عربي ژبي اثرات (د تاريخي دورونو په رڼا کښې)

The Impact of Arabic Prose on Pashto Prose in the light of historical periods

حبيب نواز خان*

مس فرخنده جبين*

جنت گل گل^ص

Abstract:

Arabic is an oldest language of the world. it belongs to Sami Group. Approximately 422 millions people of the world speak Arabic as a native language. Arabic is the official language of Arab countries and a common language of the Islamic countries. It is the language of religion, science, politics, business and economics. A lot of books have been written in this language and it is biggest evidence that this language is reasonable for the promotion of the common sense of the human being. Arabic is a vast language and it plays an important role in the unity of the Muslim countries. Quran and hadith are available in this language in original shape. Which is valuable for all the Muslims of the world. and that is the main reason that Arabic language and literature have great impacts on Pashto language and literature. For Example.

(1) Alphabet: 30 alphabets of Arabic language are included in Pashto alphabets. (2) Grammar: Grammar of the two languages has great similarity. Mostly rules and regulations of the Grammar are same in both languages. (3) spoken or routine languages: A lot of Arabic words are used in daily speaking of Pashto language. For example. Istimal, saber, Ihsan, shukur, Shefa, Maraz etc. (4) Culture: Arab and Pashtoon are Muslim and both of the nations have a great similarity in their culture, therefore most of the cultural words are same for example, izat, Ihtiram, walima, Haq Mehr, Tuagham, Haram, Halal, Riziq etc. (5) Literature: style and thoughts in the field of literature of the both languages are same to a large extent.

Keywords: Arabic Prose, Pashto Prose, Impacts, Quran and hadith,

عربي ژبه د زرگونو کلونو اوږد لري چې د لويو خصوصياتو نه ډکه ده. د دي لوي دليل دا دي چې لوي څښتن دا ژبه د خپل دين (اسلام) د پاره خوښه او غوره کړه او خپل کتاب (قرآن پاک) يې پکښې نازل کړو او د قرآن پاک د حفاظت يې په خپله ذمه واخسته (چې د عربي ژبي د تحفظ ذريعه وگرځيده) او وئې فرمائيل.

* Head of Deptt, Pakistani Languages and culture, NUML Islamabad.

* Lecturer, Pakistani Languages and culture, NUML Islamabad.

^ص Visiting Lecturer (Pashto), Pakistani languages and culture, NUML Islamabad.

"انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون" (1)

ژباړه: مونږ قرآن پاك نازل كړو او مونږ به يې حفاظت كوو.

نن گورو چې خوارلس سوه كاله پس هم د قرآن پاك الفاظ معاني او د ژبې هر اړخ يې محفوظ دي د مخالفينو هر قسم مخالفت او د خوارۍ باوجود هيڅ قسم كمې او كمزوري پكښې رانغله. هم دا د عربي ژبې حفاظت او اهميت څرگندوني او كه دا مهمه ژبه په پښتو ژبه اثر كوي نو د پښتو ژبې اهميت، پراختيا او علويت يو په سل ري زياتيږي.

پښتو ژبه په يو لوي تاريخي قدامت لري چې څو زره كاله ته رسي دا ژبه هم د نړۍ نورو ژبو په شان د ډيرو مرحلو او سلسلو نه تيرا شوي ده چې پخپله سينه كښي يو لويي كلتور او ادب لري كه لغوي اعتبار سره وړه وگورې نو د نورو لويو ژبو پشان يو لويي لساني وجود لري. د آوازو او قواعدو پراخه ميدان لري او كه په ادبي اعتبار سره يې تلنه وكړي نو ه شعر او نثر دواړو كښي د نړۍ د لويو ژبو او ادب سره سيالي كوي. په دا تړلو اړخونو كښي عربي د پښتو كڼه او ښكلا جوړه شوي ده.

د عربي نثر هم يو اوږد تاريخ لري (چې په پښتو نثر ډير اثرات لري) عربي نثر د اسلام دنه مخكښي د جاهليت په دور كښي هم وجود لرلو خو دا فني نثر نه ؤ. د اسلام راتللو نه پس عربي نثر وده ومونده ځكه چې قرآن په عربي نثر كښي نازل شو او بيا وحې او احاديث پكښي وړاندي شول او د نورو هيودونو بادشاهانو ته چيټې (خطونه) پكښي وليږلي شول او د حضور او د نورو اكابرينو خطبې او تقارير پكښي وشول چې وروستو په ادبي نثر كښي وليكل شول. خلفائې راشيدين خپلو اعمال او د صوبو گورنرانو ته خطونه وليږل، علمائې د اياتونو تفاسير او محدثينو ادحادثت په بڼه ډول سره په نثري ژبه كښي وليكل په اموي دور كښي هم نثر په مخ وړاندي روان وو. خطبې او خطونه پكښي ليكل شول په دي دور كښي د نثر په نظر وده كښي كابت عبدالحميد ابن يحيي اهم كردار ولوبولو. په اموي دور كښي د نثر موضوعات نوره پراختيا ومونده او ځني نثر كمال ته ورسیده. د دي نه پس مختلف دورونو كښي عربي نثر په ډير آب و تاب سره مخ په وړاندي روان وو. عرب هندوستان ته سره د علم و ادب راغللو. د پښتنو هم عربو سره واسطه پاتي شوه او په پښتو نثر كښي د عربي نثر الفاظ او تراكيب داخل شول او د پښتو ځاني جوړ شول.

د فني نثر تاريخ په څلورو دورونو تقسيم دي.

"د پښتو د نثر تاريخ دري نيم زره كاله پخواني دي" (2)

(1) ورومبي دور (د ابو محمد هاشم نه تر بايزيد انصاري)

(2) دويم دور (بايزيد انصاري نه تر خوشحال خان خټک)

(3) دريم دور (خوشحال خان خټک نه تر مولوي احمد)

(4) څلورم جديد دور د مولوي احمد نه تر اوسه

د پښتو نثر ورومبي دور:

"د دي دور په پيل كښي د پښتو نثر اثار وجود د پښتو د شاعري، فنيت او ارتقاء د مطالعې نه ثابتېږي خو اوس يې آثار ناپيد دي خو بيا هم د ابو محمد هاشم (225هـ --- 297هـ) "سالو وږمه" د دي دور ورومبي كتابي نسخه گڼلي كيږي. چي د ابن خلد د عربي شاعري په پښتو كښي ترجمه پكښي شوي ده د عربي گڼ الفاظ پكښي راوړلي شوي وو". (3)

"شپږمه هجري كښي سليمان ماكو د "تذکره اولياء" په نامه كتاب ليكلي دي چي پكښي يې د اولياء او اديبانو احوال، خبرې او شعرونه راغونډ كړي وو، خو دا كتاب هم ناپيد دي". (4)

په دا كتاب كښي هم د عربي ډير الفاظ او تراكيب استعمال شوي دي.

دوئي وائي چي:

"د پښتونخوا په راغو او كليو گرځيدم او مرقد او اولياء او واصلينو چي پتلل او په هر لوي مي كاملان موندل او د دوئي په خدمت كښ خاكپائي وم او هر كله په سلام ورته ولاړ چي له دوي سفره په كور كينناستم ---- چي احوال د هغوئي كاملانو و كارې. (5)

په دي خؤ فقاو كښي د عربي نهه (9) الفاظ استعمال شوي دي.

لكه مرقد، اولياء واصلين، سلام، خدمت، سفر، احوال، كاملان، د دي نه معلوميږي چي د سليمان ماكو په نثر د عربي ژبي درون اثر شوي دي. ځكه چي په دي دور كښي عربي د پښتو علمي او تدريسي ژبه وه.

"محمد البستي" تاريخ سوري" نومي كتاب كښي ليكلي دي خو اوس نشته - دي كښي يې د سوري بادشاهانو د ژوند حالات، واقعات او د شاعرانو د ژوند حالات او اشعار جمع كړي وو". (6)

د دي دور د مطالعې نه او د سوري شاعرانو د كلام نه معلوميږي چي په دي كتاب كښي هم د عربي ډير الفاظ، تراكيب او شعري محاسن وړاندي شوي وو.

د دي دور يو بل نثر نگار شيخ كته چي د-

"لرغوني پښتانه" په نامه يې كتاب ليكلي دي په دي كتاب كښي يې د پښتنو شاعرانو د ژوند حالات، شعر و ادب او د نورو مشهورو خلقو د ژوند حالات ليكلي وو. شيخ كته يو مشهور مؤرخ او عالم سړي وو چي د پښتو نثر پنگه يې په يوه ستره تاريخي فنپاري درنه كړې وه". (7)

د رضا صاحب دا پاسه آخري دوو جملو او د كتاب "لرغوني پښتانه" د موضوعاتو نه ښكاره معلوميږي چي د شيخ كته نثر د عربي ژبي د اثر نه خالي نه وو.

د دي نه پس که مونږ وگورو نو دا احمد سعيد لودهی، شیخ ملي، کجوخان او داسي نورو ننگارانو په خپل نثر کبني د عربي گڼ ټکي او اصطلاحات استعمال کړي دي چي د پښتو نثر پري بنکلي شوي دي که مونږ د دي دور مجموعي نثر ته نظر وکړو نو بنکاره معلومېږي چي عربي د دي دور د پښتنو يو ديني، علمي او درسي ژبه وه - زياتره ليکوالو د عربي ژبي نه خبر وو نو ځکه د دويي په ليک کبني د عربي ژبي اثر زيات وو-

د پښتو نثر دويم دور او د عربي اثرات :

(931هـ-1100هـ)

دا دور د بايزيد انصاري (931هـ-980هـ) او اخوند درويزه بابا (940هـ-1048هـ) وو. دا دواړه علماء وو خو دواړو په ديني مسئلو او نظريو کبني اختلاف لرلو او تل به د يو بل په مخالفت کبني لگيا وو. د دوي دغه اختلاف دوه نوي ادبي مکتبونه پيدا کړل چي د يو بل په رد عمل کبني يي لويي شعري او نثري آثار پيدا کړل چي د پښتو ادب شعر او نثر دواړو اړخونو پري دومره وده وکړه چي د ادب لمن يي د ملغلرونو نه ډکه کړه.

په دي دور کبني پښتو نثر کبني د دواړو مکتبونو ليکوالو ډير کتابونه وليکل چي پکبني د عربي ژبي درون اثرات داخل شول ځکه چي په دي وخت عربي هر عالم ته ورتلله نو په خپل پښتو نثر کبني ئي د عربي ډير الفاظ او تراکيب داخل کړل او دغه رنگه يي د پښتو د نثر گلستان پري نور هم رنگين کړو-

بايزيد انصاري المعروف پير روښان گڼ علمي او ادبي اثار وليکل چي پکبني د نثر او په هغه د عربي اثرات واضح وو ځکه چي دويي د عربي ژبي ښه عالم وو. د دويي په پښتو نثر کبني د عربي الفاظ او تراکيب ډير زيات راوړلي شوي وو-

"بايزيد انصار د پښتو د رسم الخط موجد گڼلي کيږي - دوي د پښتو په نثر کبني خاص د

پښتو توري گڼي کړي لکه ت، ش، خ، ځ، ډ، ږ، ژ، ښ، ڼ"-(8)

او نور يي هغه د اول نه موجودي د عربي توري غوره کړي او د پښتو رسم الخط يي ځاني وگرځولي لکه:

ا، ب، پ، ت، ث، ج، ح، خ، ځ، د، ذ، ز، ع، غ، ف، ک، ق، ل، م، ن، و، ه، ع، ي-

"بايزيد انصاري نور ډير اثار ليکلي دي چي پکبني د عربي اثرات بنکاره دي لکه

مقصود المومنين، صراط التوحيد، حالنامه، فخر الطالبين، خير البيان"-(9)

بايزيد انصاري په خپل نثر کبني ځاي په ځاي عربي ليکلي ده، آياتونه، احاديث او عربي مقولات يي د استدلال دپاره رانقل کړي دي چي خپلي خبري ته ئي دليل وگرځوي-

د بايزيد په پښتو نثر کښي ځنبي داسي جملې هم شته چي د عربي هو به هو ترجمه ښکاري. کله يي د آياتونو ترجمه په پښتو کښي کړي ده او کله ئي نور عربي اقوال په پښتو راوړي دي. ولي د عربي د اصل ذکر يي په ځينو ځايونو کښي بيخي پريښودي دي. لکه دا پښتو (وگوري)
 "زه هغه بي پروا يم چي چا تل بي شريکه, بي مله بي کلي کړم. نشته د ما پلار, ځامن, نه ور
 ---- (دا) د سورة الاخلاص ترجمه وه" (10)

دغه رنگه چي چرته مونږ گورو نو د بايزيد انصاري په نثر د عربي د تراکيبو اثر هم ښکاره دي او کله کله د پښتو ساده جملو د دغو ژبو په ترکيب داسي وليکي چي د پښتو ژبي د عامي محاورې نه وځي لکه:

په مينځ د حرفو د قرآن
 بل په نه کيښوزي د ما په غذاب کښي آدميان
 هم ولي مشغول ډير آدميان
 د پښتو په محاوره دا نثر داسي سميدی شي-
 د قرآن د حرونو په مينځ کښي
 د بل به د ما په غذاب آدميان نه کيښوزي
 ډير آدميان پري مشغول دي (11)

که غور وکړي نو دا پاس تراکيب د عربي دي لکه (۱) بين حروف القرآن, (۲) لا يقع في غذابي الناس الاخري, (۳) المشغولين به كثير من الناس-

"دغه رنگه که د پير روښان "خير البيان" وگوري نو په څلورو ژبو ليکلی شوي دي, پښتو, عربي, هندکو او فارسي, دا د پښتو نثر يوه غوره ذخيره ده" (12)
 "د دي کتاب په ميخ کښي ځاي په ځاي د قرآن پاک آيات, احاديث او عربي مقولې او د مشرانو خبرې په عربي ژبه کښي ليکلي دي" (13)

د دي نه علاوه د دي کتاب د پښتو نثر په برخه کښي د عربي گڼ الفاظ او تراکيب استعمال شوي دي.
د نثر نمونې:

د ناستې د فرضو واجبو سنتو له ادا کولو پس له نمانځه راووزي په سلام ورومبی د بني لوري وته وايي اسلام عليكم ورحمة الله د پس وکينډرخ وته آدميان-
 هر کله الحمد او سورت په ورستي رکعت په وتر کښي اولولي. ترود تکبير وائي د هغه پس د اللهم انا د آخره پورې ولولي عيان-
 په دي پيرا کښي د عربي 15 لفظونه 7 فقرې استعمال شوي دي-

"فرضو, واجبو, سنتو, سلام, اسلام, عليكم, ورحمة, الله, الحمد, سورت, وتر, تکبير او نور" (14)

اخون درويزه بابا او د دوي پيروانو هم د پښتو نثر په ايجاد او وده كښي توده برخه اخستي ده او په نثر كښي ئي د عربي ژبي درانه استفاده كړي ده. د عربي داسي الفاظ او تراكيب ئي په پښتو نثر او نظم كښي استعمال كړي دي چي د پښتو د ادب د ورځيني ژبي مستقلة برخه جوړه شوي ده.

اخون درويزه بابا پخپله په پښتو نثر كښي گڼ كتابونه ليكلي دي دي كښي مخزن الاسلام د نثر غوره كتاب دي چي د "خير البيان" په مقابله كښي ليكلي شوي وو. د پير روښان د نظرياتو خلاف ئي د خپلو نظريو د صحيح ثابتولو كوشش كړي دي. دي كښي يې د عربي ډير الفاظ او عباراتونه راوړلي دي. د محمد افضل رضا مطابق: درويزه بابا پخپل نثر كښي د عربي عبارت راوړلي دي. اول د عربي عبارت وليكي او بيا ئي په پښتو كښي ترجمه وكړي

"د خپلي خبري د ثابتولو او تقويت وركولو دپاره د ځاي مناسب سره د عربي عبارت وړاندي كوي (بله دا چي) د دوئي په نثر كښي د عربي تراكيب هم راوړلي شوي دي" (15)

د نثر نمونې:

"بسم نام د الله خدای دي: کار ساز د کل عالم دي د بندگانو رحمان مهربان خدای دي، رزق روزي ورسوینه، مومن و کافرو جمله وځانوران، رحمان رحيم دواړه مشتق له رحمته د رحمان معني مي دوي، رحيم بسياء بخشايده دي-

دي عبارت كښي د عربي پنځلس ټكي راوړلي شوي دي. لکه:

الله، كل، عالم، رحمان، رزق، مؤمن، كافر، جمله، رحيم، مشتق، رحمة، معني وغيره.

"خدای په هره ژبه بوله، عربي وي، كه فارسي وي، كه هندي وي كه افغاني وي--- د اقوال د امامانو اوس اكثر عالم دا وائي چي قرآن په عربي دي په ناحق، فرض، واجب پښتو كوينه، دوئي په دا وينا نغريزي په پوهيږي دغه خوئي د جاهلانو" (16)

په دي مختصر پيراگراف كښي يي لس د عربي ټكي د عربي تراكيبو سره راوړي دي لکه:

عربي، اقوال، امام، عالم، قرآن، حق، فرض، واجب، جاهل، اكثر.

د بايزيد انصاري او اخون درويزه بابا نه پس د دوئي پيرانو د پښتو نثر د عربي ژبي د الفاظو او تراكيبو په مرسته ډير خدمت وكړلو او پښتو نثر ئي يو مقام ته ورسولو. دي كښي د ملا مست زمند، شيخ بستان، شيم قاسم، الله يار، كريم داد، اخون قاسم، باجو جان، حسين، جان محمد، او د نورو نومونه روښانه دي.

د پښتو د نثر دريم دور:

د پښتو نثر دريم او زرین دور د خوشحال خان خټک نه شروع کيږي. بيا د خوشحال خان نه پس د دوئي د اولاد، همعصرو او پيروانو په واسطه مخ په وړاندي سلسلې درومي په دا دور كښي په پښتو نثر د عربي اثرات جاري ساتل كيږي او په نثر كښي بنكلا وسعت او دوه راځي.

هسي خوشحال خان خټک ډير کتابونه ليکلي دي خو دلته يي د څو نامتو د پښتو د نثر کتابونه اخلو لکه:

دستار نامه، بياض، رنځيری، خطونه او نور

خوشحال خان خټک د عربي، استاذ و ځکه د دوي په نثر د عربي، ډير اثر وو. خاص په دستار نامه کښي يي د عربي، ډير الفاظ او تراکيب استعمال کړي وو. لکه:

" چي تولد، تناسل، وداني د خلق هم په دا ده عظيم کار دی، زوره ور روزگار دی. حوام د عالم بقا ده مښي ادم تر قيامت پوري هم په دا معاشرت دی بنځي مزرعه د مردانو دي "-

نسا کم خرث الکم

ترجمه: بنځي ستاسو دپاره پتي دي-

د جهان وداني په دا زراعت ده. مخلوقات د حق تعالي ډير دي تر شرح تر بيان تير دي لکه آسمان، مزکه، غرونه، سيندونه، عرش، کرسی، فرشتي، جنتونه، حور، قصور انواع مخلوقات شک نشته چي په واره کښي سړی بزرگ او شريف دي. شريف ترين د وارو مخلوقاتو سړی دی.

په دا پيرا کښي 27 ټکي او يوه فقره د عربي، استعمال شوي ده لکه:

" تولد، تناسل، خلق، عظيم، عالم، بقا، حوام، مښي، ادم، قيامت، معاشرت، مزرعه، مخلوقات، حق، تعالي، شرح، بيان، آسمان، عرش، کرسی، جنتونه، حور، قصور، انواع، مخلوقات، شک، وغيره "- (17)

دغه رنگه د خوشحال خان خټک زامنو هم د پښتو نثر د عربي، په رنگ و اهنک کښي ليکلي دي چي نموني يي دا دي-

"(1) عبدالقادر خان (1062هـ) د خوشحال خان شاعر او نثر نگار زوي و په نثر کښي يي مشهور کتاب "گلدسته" دی چي د شيخ سعدي له گلستان څخه ئي په پښتو نثر ترجمه کړي دي "- (18)

د نثر نمونه :

"شيخ سعدي وائي قدس الله سره العزيز چي يو سرهنگ زاده مي په وره کښي داغلم و سرائي وليده چي عقل او پوهه ئي زياته تر بيا نه وه. فراست او دانائي ئي تيره تر حده نخښي ئي د بزرگئی، په تندي کښي پيدا وي او نور يې د هونښياري په مخ جلوگر "- (19)

په دي پيرا کښي اووه د عربي، ټکي دي. لکه:

" قدس، العزيز، عقل، زياته، فراست، حده "

افضل خان خټک تاريخ مرصع کښي يو پيرا داسي وړاندي کوي-

صوبيدار د کابل په نامه د سيد امير خان چي ملقب په عزالدوله وو ځوي د بهادر خان کو که وه نامزد شوه. سپهدار خان نهايت معجب، متکبر وه، بل لوتی قباحه دا وه، چي ناواقف کار وه، تمیز د نیک و بد د دولت خواه و د نادولت خواه ورسره نه وه (عربي)

"حب الدنيا رأس كل خطيئة" - (20)

صدر خان د خوشحال خان خټک شاعر زوی و دوي مشهورې ملي قصې په پښتو کښي د نظم دي. يوه "دلی شهي، او بله آدم درخانی: په "آدم درخانی" کښي يې عنوانات په پښتو نثر کښي داسي ليکلي دي-

"بلل د آدم خان چي درخانی په مصلحت د مور شباشب طلب کړه----

"آدم خان په طريق د ننوايي د مير بامي حاجي خيل کړه وروسته. يو څو مدت يې په ښه حال

په ښه وصال او اشتغال تير کړه" - (21)

په دا پيرا کښي يې اووه (4) د عربي ټکي استعمال کړي دي لکه:

(مصلحت، طلب، طريق، مدت، حال، وصال، اشتغال)

د خوشحال خان خټک بل زوی گوهر خان خټک پخپل کتاب "قلب السیر" کښي ليکي:

"محمد بن د اسحاق رحمة الله عليه وائي: ورځ د دوشنبه وه، يولسم د ربيع الاول وه چي سيد

محمد توليد شه، هم هغه کال اصحاب فيل قصد د مکي کړي وه، حق تعالي دوئي هلاک

کړل، دا واقعه زمونږ د پيغمبر له معجزاتو نه وه، ولي چي په برکت د ظهور د نور د پيغمبر

صلي الله عليه وآله وسلم حق تعالي اهل مکه د دي له سر وساتل مکه يې په برکات د اقدام د

ده محروسه او محفوظ کړه" - (22)

په دا پيرا کښي گوهر خان خټک پنځه ويشت د عربي الفاظ سره د څو تراکيبو استعمال کړي دي لکه:

بن، رحمة، عليه، الاول، ربيع، سيد، تولد، اصحاب، فيل، قصه، معجزات، برکت، ظهور، نور، صلي، آله،

سلم، حق، تعالي، اهل، اقدام، محروس، محفوظ.

د خوشحال خان خټک بل زوی کاظم خان شيدا د خپل ديوان په مقدمه کښي داسي نثر وړاندي کوي-

"قيام د تدوين د مسودات اصلاً منظور نه و. او اقدام و ترتيب نه د متفرقات نامحظور، او په

سبب د علم التفات سائر مسودات کوت ثانيه په طريق د اصلاح و تدقيق، مٹمسح د نظر

عميق نه شول، ظاهر دي چي کمال د وضاحت په تلاحق د افکار دي او ازدياد ئي په تتابع د

انظار" - (23)

په دا پيرا کښي ټول الفاظ د عربي دي-

په دي دور کښي يو بل د نثر ليکونکي محمد هوتک په 1084 هـ کښي زيږيدلي وو. دوئي يو د پښتو کتاب "پته خزانه" په کال 1144 هـ کښي د هغه دور د بادشاه په وينا وليکله چي پکښي د پنځوس (50) شاعرانو او اديبانو د شاعرۍ او ادبي معلومات راجمع کړل.

د نثر نمونه:

"د شاعر په مجمع کښي د فضلاء سرآمد دي، په ظرافت کښي هم، په اصل د بوستان دي، عبدالطيف له کچنيولي په علم شروع وکړه. قرآن شريف يې حفظ کړو او ځکه په طبع لطيف يې درلوده --- طبع يې شعر ته مائله ده، خو بيا هم قصې او حکايتونه نظم کا چي اوريدونکي عبرت ځني که او پند و نصيحت دي، په ظرافت کښي مفيد ورمونه کا، او هر کله مجلس د اشنايانو، په ظرافت د ده مسرور دي. کاتب الحروف کله کله دي ويني او اشعار يې اوري"-(24)

دي پيرا کښي شل د عربي الفاظ موجود دي لکه:

شاعر، مجمع، فضلا، ظرافت، اصل، علم، شروع، حفظ، طبع، شعر، قصي، (قصص)، حکايتونه، (حکايات) نظم، عبرت، نصيحت، مسرور، کاتب، الحروف، مجلس وغيره)

دغه رنگه د عربي ځيني تراکيب او جملې زمونږ د ثقافت برخه گرځيدلي ده. لکه

السلام عليكم

في امان الله

الحمد لله

استغفر الله

جزاءك الله

مبارك شه (مبارك، مبروك)

منخوسه (منخوس)

ذليله (ذليل)

فاسقه (فاسق)

ظالمه (ظالم او نور

غنيمت، حلال، حرام، حق، نصيحت (نصيحه)، ناصع، اجر، سلامت، حزيمت، صداقت، صداقة، صدقه، جرم، مجرم، غم، زمانه (زمان) وقت (وخت) خدمت (خدمة) خادم، حفاظت، (حفاظة) احساس، خيال، فکر، مفکر، خطه، ثقافت، نقصان، منافع، تجارت (تجارة) وغيره.

هم دغه رنگه په دي دور کښي گڼ نثر نگارو، د پښتو نثر خدمت کړي دي چي د عربي ژبي رنگ،

اهنگ، خوږوالي او کډون په سبب ئي پښتو نثر ته وده ورکړي ده. دي کښي دا نومونه ځلانده دي:

پير محمد کاکړ، مسعود، نور محمد، يونس، مظفر، يار محمد، حاجي ابراهيم، امير محمد، محبت

خان، الله يار، شمس الدين، مستجاب، قاسم او نور.

د پښتو نثر څلور دور او په هغې د عربي اثرات:

د دي دور سرخیل مولوي احمد (1845ء- 1881ء) گڼلي کيږي. "گنج پښتو" يې د نثر مشهور کتاب دي. دي نه علاوه نور د پښتو ډير نثر نگار راغلي دي چي د دويمې په نثر د عربي اثرات شوي دي لکه: ميراحمد شاه، رضواني، مراد علي، فراهي، دوست محمد، عين الله، قاضي عبدالقادر، سيد احمد، امير علي، محمد عمر، احمد جان، ميا حسيب گل او داسي نور ډير.

که د دويمې ټولو نثر په غور سره ولولې نو د عربي ژبي واضح اثرات پري پراته دي. د عربي گڼ الفاظ، تراکيب، فقرې، معقولې، احاديث، آيات او د هغوي په پښتو ترجمې پکښي خوندي شوي دي. چي نن زمونږ د پښتو ژبي په روزمره ژوند کښي عام استعمالیږي ځکه چي د پښتو ژبي ځانگړي شوي دي او د پښتو د کلام په اظهار کښي يې صراحت، فراحت، وسعت، فصاحت، بلاغت او عذوبت پيدا کړي دي لکه: عزت، احترام، کمال، مرتبه، فرصت، واقعه، حادثه، قصه، عبادت، ثوات، غذاب، مشکل، مصيبت، قلم، کتاب، علم، استاذ، طالب، نقد، مال، بخل، بخيل، سخي، سخا، سخاوت) او داسي نور ډير.

پايله:

معلومه شوه چي که د پښتو په نثر د شروع نه تر اوسه غور وکړي شي نو د عربي ژبي پري ژور اثرات موجود دي. داسي ډير الفاظ، تراکيب، جملې، فقرې، معقولې او کلتوري مرکبات د عربي نه ورته راغلي دي چي نن د پښتو نثر او روزمره ژوند يوه مستقلة برخه گرځيدلي ده. د عربي مقام او اهميت زمونږ په چاپيږچل کښي په ديني او دنيوي دواړو اړخونو کښي جوت دي. نو د داسي ژبي په پښتو اثرات د استفادې او اهميت نه خالي نه دي. دغو اثراتو زمونږ د ادب په نظم او نثر دواړو کښي ډير مهم کردار لوبولې دي. د شاعري د هر اړخ پحقله اکثر د عربي ټکي په پښتو کښي استعمال شوي دي. شعر، شاعر، کلام نه تر د شاعري ټولو محاسنو، صنعتونو وغيره، نومونه په پښتو کښي د عربي نه راغلي دي. پخپله ادب، ادیب، نثر، شاعري، ناثر، علم، ثقافت، کلام وغيره د عربي الفاظ دي. نو مونږ په آسانه وئيلي شو چي عربي ژبي ډير پراخدلې او سخاوت سره پښتو ژبي ته ډير څه ورکړي دي او پښتو ژبي ته ئي ښکلا او وسعت ورکړي او د دي د اصل شاباشی او د مبارکي حقدار او لائق زمونږ د پښتو ليکوال دي.

حوالي

1. سورة الجحر: 12/9
2. كنت، اولڈ پرنس، امریکہ 1935، ص: 29 (حوالہ: دپشتو ادبیاتو تاریخ از عبدالحی حبیبی)
3. ابن داؤد، محمد بن هوتک، پتہ خزانہ، د پوهنی وزارت، دارالتالیف، قصہ خوانی بازار، پینبور، ص: 59، طبع 1337
4. حبیبی، عبدالحی، د پښتو ادبیاتو تاریخ، دویم ټوک، دانش خپرندویه ټولنه، پینبور، ص: 211، 2005
5. رضا، محمد افضل: د پښتو نثر تاریخ، یونیورسټی بک ایجنسی، پینبور، ص: 87، 2010
6. ایضاً، ص: 105، 106
7. د پښتو ادبیاتو تاریخ حبیبی، عبدالحی، پینبور، ص: 693، 2005
8. عبدالرحیم، مولوی، اماثر الامراء ج 2، مطبع اردو گائیڈ، کلکتہ، ص: 243، 1188 وگورئی: (میجر اورټی: پښتو گرائمر، مقدمه
9. د پښتو نثر تاریخ د محمد افضل رضا، ص: 150-151
10. ایضاً، ص: 152-153
11. د پښتو ادبیاتو تاریخ، د عبدالحی حبیبی، ص: 706
12. د پښتو نثر تاریخ، محمد افضل رضا، ص: 144
13. انصاری، بایزید: خیرالبیان، ترتیب و تدوین، حافظ محمد عبدالقدوس، پښتو ادبی ټولنه چمن بلوچستان، ص: 262، 1987
14. د پښتو نثر تاریخ، محمد افضل رضا، ص: 169، 170
15. ایضاً، ص: 172
16. خټک، خوشحال خان: دستار نامه، تحقیق د ډاکټر یار محمد، یونیورسټی بک ایجنسی، پینبور، ص: 87، 2005
17. رشیتن، صدیق الله: د پښتو نثر هندیاره، یونیورسټی بل ایجنسی، خیبر بازار، پینبور، ص: 104، 105، 1342 ش
18. خټک، عبدالقادر خان: گلدسته پښتو اکیډمی پینبور پوهنتون، پینبور، ص: 89، 1989
19. خټک، افضل خان، تاریخ مرصع، یونیورسټی بک پبلیشر، ص: 410 نیتہ نه لري
20. د پښتو نثر هندیاره، صدیق الله رشیتن، ص: 112-
21. خټک، گوهر خان، قلب السیر، محقق، ډاکټر محمد زیبر حسرت، پښتو اکیډمی بلوچستان کوئټه، ص: 155، 2016
22. شیدا، کاظم خان، دیوان کاظم خان شیدا، ترتیب و تدوین همیش خلیل، اداره اشاعت سرحد پیشور، ص: 3، 1965
23. بن داؤد، محمد هوتک، پتہ خزانہ، قصہ خوانی بازار پینبور، 1339، مقدمه
24. (پتہ خزانہ، ص: 166)